

diă el filosofia, ocupându-se mult și de literatură universală. După întorcerea'î în țeră, adăpat de ideile de libertate, scrise mai mulți articoli în diferite jurnale, colaborând apoi mai mult timp cu energie la jurnalele: „Dâmbovița,” redactată de Bolintinénu, și „Independentul”, publicând și mai multe poesiî fugitive. El fu mai apoi numit Director al Ministrului Cultelor și Instrucțiunei publice. La anul 1866 fu ales deputat în districtul Argeșu pentru formarea constituanței. La 1867 fu trămisu ca agent al țerei la Belgrad (Serbia). Cunoscea limbele: francesă, slavonă și germană. Scrierile sale sunt, deși puține în comparație cu ale altora, dar bine alese și simțite. În ultimii ani ajunse într'o stare tristă, paralisat fiind în sentimentele sale, atât de nobile mai înainte. El muri la anul 1873 luna Decembre în Bucuresci.

În literatură însemnat mai cu osebite ca poet elegiac. În toate poesiile sale se vede o limbă armonioasă, dulce, un versu bine îngrijit. Din lucrările sale a publicat separat la 1854 o broșură de poesiî sub titlul: „Cânturî intime”, din care reproducem: „Sonet la anul 1853,” ca probă de versificarea sa: